



тна та, управиха геміѣ тѣ кѣмъ тѣхно то си отечество, на кѣдѣ то духаше вѣтѣрь-тѣ. Святый Николай като гледаше, че гемія та не отива кѣмъ негово то отечество, молеше гемиджія та да ѣху-прави, а той не го нито чуваше. Но Богъ кой-то не оставя свои тѣ угодници въ печаль, тосѣ часъ даде противнѣ бурѣ, която обѣрна геміѣ тѣ и занесе святаго Николая въ отечество то му, гдѣ то го посрѣтна и пріе стадо то му съ голѣмѣ радость, а той благослови гемиджіи тѣ и ги отпуста.

4.

Епископство то на св: Николая.

Въ това време като ся престави Мурски-атѣ Архіерей, и ся събраха негови тѣ Епископи да поставятъ другито, рече единѣ отъ тѣхъ: нека ся помолеме Богу, той да покаже, кого то е избралъ. И тѣй като паправиха сички тѣ молитвѣ за това, Богъ яви на едного отъ тѣхъ така: повелѣ му да стане рано при церковны тѣ дѣри, и да гледа който священникъ доде най напредѣ въ церквѣ, него да поставятъ архіерей, име то му е Николай. — И той като пазеше най напредѣ доде святый Николай, и като щеше да влѣзе въ церквѣ, въспрѣ го Епископъ-тѣ гдѣто пазеше тамо, и рече: Чадо, какъ ся думашъ ты? А той му отговори кротко: Николай ся дума слуга вашъ владыко. Тога го заведе при други тѣ Епископи, гдѣто му откриха Божіе то повелѣніе, и съ го-